

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

Index Fabularum Priscæ Sophiæ, hoc Libro contentarum.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

INDEX FABULARUM

Priscæ Sophiæ, hoc Libro
contentarum.

I. Cassandra, sive Parrhesia.	pag. 1249.	XVII. Cupido, sive Atomus.	ibid.
II. Typhon, sive rebellis.	ibid.	XVIII. Diomedes, sive Zelus.	1270.
III. Cyclopes, sive ministri terroris.	1251.	XIX. Dædalus, sive Mechanicus.	1272.
IV. Narcissus, sive Philautia.	1252.	XX. Ericthonius, sive impostura.	1273.
V. Styx, sive Federa.	1253.	XXI. Deucalion, sive Restitutio.	ibid.
VI. Pan, sive Natura.	1254.	XXII. Nemesis, sive Vices Rerum.	1274.
VII. Perseus, sive Bellum.	1259.	XXIII. Achelous, sive Prelium.	1275.
VIII. Endymion, sive gratiosus.	1261.	X XIV. Dionylius, sive Cupiditas.	1276.
IX. Soror Giganthum, sive Fama.	ibid.	XXV. Atalanta, sive Lucrum.	1278.
X. Actæon & Pentheus, sive Curiosus.	1262.	XXVI. Prometheus, sive Status hominis.	1279.
XI. Orpheus, sive Philosophia.	1263.	XXVII. Icarus Volans, item Scylla & Charybdis,	ibid.
XII. Cœlum, sive Origines.	1264.	sive via media.	1285.
XIII. Proteus, sive Materia.	1266.	XXVIII. Sphynx, sive Scientia.	1286.
XIV. Memnon, sive Prematurus.	1267.	XXIX. Proterpina, sive spiritus.	1288.
XV. Typhonius, sive Satanas.	ibid.	XXX. Metis, sive Consilium.	1290.
XVI. Proculus Junonis, sive Dederus.	1268.	XXXI. Sirenes, sive Voluptas.	ibid.

Præfatio.

Antiquitatem primavam (exceptis que in Sacra literis habemus) oblitio & silentium involvit; Silentia antiquitatis Fabula poetarum exceperunt. Fabulis tandem successore scripta qua habemus, adeo ut Antiquitatis Penetralia, & recessus a sequentium Sacrorum Memoria, & evidenter tanquam velo Fabularū discreta & separata sint quod se interpusuit & objectit medium, inter ea qua perierant, & ea qua extant. Evidem exstimo plerosque in ea opinione fore, me delicias ac ludos facere; atq. similem ferè licentiam in transferendis fabulis usurpare, ac ipsi poete sibi usurparint in fingendis; quod promeo jure sibi facere possem, ut contemplationibus magis arduis; hac ad voluptatem, sive meditationis propria, sive lectio[n]is aliena affergerem. Neque me latet quā versatili materia sit Fabula, n[on] hinc illuc trahi, mō & duci possit; quantumque ingenii commoditas & discursus valent, ut quā nūquā cogitari sint, belle tamen attribuantur. Etiam illa cogitatio animum subit, usum huicē rei jam pridem contaminatum esse. Multe enim, ut inventis & placitis suis antiquitatis venerationem acquirerent, poetarum Fabulas ad ea traducere conatis sunt. Atque vetus illa vanitatis & frequens, nec superata, aut raro usurpata est. Nam & olim Chrysippus, Stoicorum opinione vetustissimum posuit, veluti Somniorum aliquis interpres adscribere solebat; Et magis insulē, Chymici, Ludos & delicias Poetarum in Corporum transformationibus, ad fornacū experimenta transtulerunt. Hac (inquit) cuncta nobis satis & explorata, & expensa sunt, omnemque ingeniorum circa allegorias levitatem & indulgentiam perspeximus, & notavimus, neque propterea omnia de sententia decidimus. Primo enim absit, ut paucorum incepit & licet, Parabolam honori in genere detrahant. Hoc enim probanum quiddam sonat, & audax, cùm huiusmodi velis & umbris Religio gaudent, ut qui eis tollat, Commercium divinorum, & humorum ferè interdicat. Verum de humana Sapientia videamus. Fateretur certè ingenio & libenter, ut in hac sententiam propendere, ut non paucis antiquiorum Poetarum fabulis Mysterium, & Allegoriam jam ab origine subesse patem; sive capiua veneratione priscæ saculi, sive quād in nonnulla fabula reperiuntur, & tam evidentem cum significato similitudinem & conjunctionem, tum in textura ipsa fabule, tum in proprietate nominis, quibus persona, sive Actores fabula, insigniti & veluti inscripti prodeunt, ut sensu illum ab initio preceptum & cogitatum fuisse, & do industria aliumbratum, nemo constanter negaverit. Quis enim ita durus est, & ad apertā cecutens, ut cùm audiat Famam, Gygantibus extintis; tanquam sororem Posthumam progenitam esse, non illis ad Marmara partum & famas seditiones, qua se, & abstulisse, ac Mercurium ejus suffurratum esse, & Jovi reddidisse; non statim adveritas hoc ad rebelliones prævalidas pertinere, qua Regibus nervos & pecuniarum, & autoritatis incitant, ita tamen; ut per Sermonum Constituantur? Aut cùm audiat in illa memorabilis Deorum contra Gigantes Expeditione, Afnum Sileni cùm ruderet, maximis momentis ad profligandos Gigantes fuisse; non liquido cogite hoc de usus Rebellium consibus, qui plerunque